

Phỏng Vấn AH Ái Văn

Người Phỏng Vấn: AH Nguyễn Thiệp

H: - Xin anh cho biết sơ lược về cá nhân.

Đ: Tôi là Ái Văn, tuổi mới chớm già, đi làm từ 1965, Kiều Lộ, đi động viên Khoá Thủ Đức 2/68, về lại Kiều Lộ, đi học thêm ở Pittsburgh, Pennsylvania, trở lại Kiều Lộ cho đến 4/30/1975, được đặc cách đi học Hậu Đại học ở Cô nhi viện Long Thành, tốt nghiệp cuối 1975, về lại Kiều Lộ. Siêng năng đi tập luyện: lội sông, rồi lội biển. Sang Mỹ đầu năm 1978, làm nhiều hãng tư ở trong nước Mỹ và ngoài nước cho đến 8/2009 thì bị đuổi, bèn về nhà "bắt gà sau chợ Supermarket cho vợ"!!

H: Xin anh kể các sinh hoạt tiêu biểu trong một ngày của một người đã về hưu như anh.

Đ: Đọc tin tức trong báo, vào internet, thăm cháu nội, cháu ngoại (tuổi già có làm nhiều điều giống hồi còn trẻ, chỉ hơi hơi khác một chút mà thôi: này nhé, hồi trẻ đi thăm, phải nói là chăm đi thăm các cháu....các cháu....của....của...người ta, còn nay về hưu thì cũng đi thăm cháu, mà là thăm cháu của mình. Giống gần y chang??!!), rồi xem film Mỹ hay film bộ, window shopping, đọc sách trong các bookstore chờ vợ đi mua hànghiệu..... nhãn hiệu thật đặc biệt mới mua (các bạn chắc ít biết vìvì....lúc có lúc không, không nhanh chân thì ...khó mà mua được vừa ý, đó là hiệu Sa.....le), đi chụp ảnh, đi du lịch, thăm viếng bạn bè, đi xách giỏ cho vợ, nhưng Job thường làm là...là...Làm...THINH, thật thì cũng muốn Làm ...Tàng, nhưng sợ mất phần (ùa, uả, còn phần gì ngoài phần....phần...CƠM!!).

H: Tại sao anh quyết định về hưu?

Đ: Đã nói ở trên là Sở đuổi nên nhân đủ tuổi lãnh hưu (Social Security), cũng như cả hai vợ chồng đều được Medicare (65 tuổi) bèn Hưu thôi. Thật ra nếu Sở không đuổi thì không biết cứ làm cho đến khi nào nữa vì thói quen là "sáng vắc ô đi tới NA về".

H: Khi về hưu, anh mất cái gì, được cái gì? Mất thú vui nào, được thú vui nào?

Đ: Cũng chẳng thấy mất mát gì hết: chỉ được thêm mà thôi. Đó là thì giờ nhàn rỗi, không phải vất bật như khi đi làm. Muốn đi chơi khỏi phải lo xin phép ai hay sắp xếp công việc ở Sở. Tiền ư? Dĩ nhiên là về hưu thì ít tiền hơn lúc đi làm. Nhưng thế

nào là Đủ đây! Mình không muốn cứ gom góp tích lũy tiền bạc của cái để làm nhân vật quan trọng khi đã mất để trở thành "người Giàu nhất trong nghĩa địa!".

H: Nghe nhiều người nói về hưu còn bận hơn thời đi làm, anh có cảm giác đó không? Tại sao?

Đ: Không có chuyện bận hơn hồi đi làm. Tại vì ai đó cứ xớ rớ không biết làm cái gì ra hồn nên bịbà chủ mắng rồi sai vặt nên cảm thấy bận hơn ở Sở??

H: Nếu được chọn lại ngày về hưu, thì anh sẽ về hưu sớm hơn hay trễ hơn, hay vẫn như cũ. Tại sao?

Đ: Thật sự mà nói thì ai ai cũng ngại thay đổi, cứ thói quen đi làm nên thay đổi cũng cần có lý do hay nhất định dứt khoát -- khá khó vì thấy lâu nay đi làm cũng dễ dàng mà lại được yên thân nên khó mà dám nghĩ. Nếu được chọn ngày về hưu thì tôi sẽ làm cho đến khi được full benefits (66 tuổi) thay vì bị về hồi 65 tuổi 7 tháng. Thiếu mất 5 tháng theo dự tính.

H: Về hưu rồi, có vui không? Có sướng không? Nếu được xin anh cho vài ví dụ.

Đ: Tại sao lại về hưu mới vui? Tại sao mới sướng? Vui thì do mình. Sướng cũng theo cái suy nghĩ của mình.

H: Anh còn hoài bảo gì không? Tại sao?

Đ: Không có gì to tát. Chỉ muốn làm một người bình thường như mọi người. Không bắt lương. Không làm hại ai. Thế thôi!

H: Nếu trở lại, anh có chọn lại nghề Công Chánh không? Tại sao. Và nếu chọn nghề khác, thì anh chọn nghề nào?

Đ: Chắc tôi chọn nghề làm thầy giáo. Không, không, chắc không được vì làm thầy giáo thì không nên lấy học trò (Bác Sĩ, Kỹ Sư...ai cũng lấy học trò mà thầy giáo nào mà lấy học trò thì bị thiên hạ chê!!). Hay chọn nghề Bác sĩ: cũng không được, lỡ bị kiện ra Tòa vì chữa bệnh mắt, hay mũi hay cuống họng mà mình vì lòng tận tụy nghề nghiệp, phải tìm cho ra căn nguyên của bệnh nên có thể đòi khám toàn thân bệnh nhân từ đầu cho tới chân luôn, v.v. , sợ e phải vắc chiếu ra Tòa nhiều lần vì thiên hạ không hiểu mà nghĩ là mìnhmình

Thôi, nghề ni cũng không xong, thôi cũng đành học lại nghề Kỹ Sư này cho yên thân!